एकदा ब्राह्मणो वृद्धस् ताम् एको भोजनागतः
ददर्श जगदाश्चर्यजननीं रूपसंपदा । 94
सकौतुको द्विजो ऽप्राक्षीद् गुहचन्द्रं रहस् तदा,
का ते भवति बाला 'इयं, त्वया मे कथ्यताम् इति । 95
निर्बन्धपृष्टः सो ऽप्य् अस्मै गुहचन्द्रो द्विजन्मने
शशंस तद्गतं सर्वं वृत्तान्तं खिन्नमानसः । 96
तद् बुद्ध्वा स ततस् तस्मै सानुकम्पो द्विजोत्तमः
अग्नेर् आराधनं मन्त्रं ददाव् ईप्सितसिद्धये । 97
तेन मन्त्रेण तस्य 'अथ जपं रहसि कुर्वतः
उदभूद् गुहचन्द्रस्य ब्राह्मणो वह्निमध्यतः । 98
स च 'अग्निर् द्विजरूपी तं जगाद चरणानतं,
अद्य 'अहं त्वद्गृहे भोक्ष्ये, रात्रौ स्थास्यामि तत्र च । 99
दर्शयित्वा च तत्त्वं ते साधयिष्यामि वाञ्छितं,
इत्य् उक्त्वा गुहचन्द्रं स ब्राह्मणस् तद्गृहं ययौ । 100
तत्र 'अन्यविप्रवद् भुक्त्वा गुहचन्द्रान्तिके च सः
सिषेवे शयनं रात्रौ याममात्रम् अतन्द्रितः । 101
तावच् च संसुप्तजनात् सा तस्मात् तस्य मन्दिरात्
निर्ययौ गुहचन्द्रस्य भार्या सोमप्रभा निशि । 102
तत्कालं ब्राह्मणः सो ऽत्र गुहचन्द्रम् अबोधयत्,
एहि स्वभार्यावृत्तान्तं पश्य 'इत्य् एनम् उवाच च । 103

Digitized by Google